

פאן-גו
או

AIR נוצר העולם

וין

בהתחלת השמיים והארץ היו אחד והכל היה
תוהו וזהו.

היקום היה כמו ביצה שחורה גדולה ופאן-גו
היה בתוכה.

אחרי שמנה-עשרה אלפי שנים פאן-גו
התעורר משינה עמוקה. הוא הרגיש מבחן
ולכן לקח גרזן גדול ובכל כוחו שבר את
הביבה. החלק הקל, הבahir עלה למעלה ויצר
שמיים. החלק הכבד, בוצי, נשאר למטה ויצר
אדמה. פאן-גו עמד במצוע. ראשו נגע
בسمיים, רגליו על הארץ. השמיים והארץ
התחלו להתפשת במהירות ופאן-גו גדל יחד
איתם.

אחרי שמנה-עשרה שנים נוספות השמיים
היי גבוה יותר והאדמה יציבה יותר ופאן-גו

עמד ביניהם כמו עמוד בגובה תשע מיליון לי,

כך שלא יוכל להתחבר שוב.

כשפאן-גו מת, הנשימה שלו הפכה לרווח
ועננים והקול שלו לרעם. עין אחת הייתה
לשימוש, השנייה ליריח. גופו, ידיו ורגליו הפכו
לחמישה הרים גבוהים ודמו למים הזורמים.
העורקים שלו הפכו לדריכים והשרירים לשדות
פוריים. אין-ספור כוכבים נוצרו משערות והזקן
שלו, פרחים ועצים מעורו ומשערות העדינות
שעל גופו. הзываה שלו באה כמו גשם טוב וטל
שמזין את הכל שעל פני האדמה.

פאן-גו כאב קדמון

רבים הסיפורים על פאן-גו בסין ובדרום סין
הוא מוכר כאב-קדמון של כל האנושות, אך
דמותו כמו של אדם בעל ראש כלב. הדבר
קרה כך:

גובה בשמיים,لال האחראי על הארץ, המלך
גאו-קיסין, היה כלב יפה בשם פאן-גו. יריבות
שררה בין האלים- מלאכים גאו-קונג ויריבו

הבטיחי ולא נתתי לבתי להתחנן עם כלב?"
להפתעתו פאן-גו התחיל לדבר "אל דאגה,
מלך. רק כosa אותו בפעמון זהב הגדל שלך
ותוך שבעה ימים ושבע לילות אהפוך לאדם".
מלך עשה כן, אך בتو חששה שהכלב ימות
מרעב וביום השישי יצא תחת הפעמון. גופו
של פאן-גו הפרק כבר לגוף אדם ורק הראש
נשאר כמו של כלב. אך עם הרמת הפעמון
הקסם פג ופאן-גו נשאר אדם בעל ראש כלב.
הואאמין התחנן עם הנסיכה, אך היא לא
רצתה שיראו אותה עם בעל צזה, ולכן הם
עברו לכדור הארץ והתיישבו בהרים רחוקים
של סין. שם הם חיו בשלום והיו להם ארבעה
ילדים, שלושה בניים ובת, ואלה היו לאבות
הקדומים של כל האנושות.

מלך פאנג. "מי שיביא לי את ראשו של פאנג
יכול להתחנן עם בתי" הכריז גאו-קונג, אך
איש לא העז לנסות זאת, כי כולם פחדו
מהחייבים והסועים העצומים של המלך פאנג.
אבל הכלב פאן-גו שמע את דברי המלך
וכשגאו-סין ישן הוא יצא מהארמן ורץ אל
המלך פאנג. זה שמח מאוד כשהראה את
הכלב, עומד בדלת ומגענו בזנבו. "ראו,
עוצמתו של מלך גאו עומדת לפוג. אפילו
הכלב שלו עזב אותו" אמר וערך משתה גדול,
כשהכלב בצדו.

בחצות, כאשר כולם ישנו ופאנג שכב שיכור,
פאן-גו קופץ על מיטתו, כרת את ראשו ורץ
איתו חזרה לבעל שלו.

מלך גאו-קונג שמח כשהראה את ראשו של
יריבו והורה מיד לחת לכלבו בשער טרי. אך
פאן-גו לא נגע בבשר ורק התכרבל בפינה
ונרדם. שלושה ימים שכב כך בלי נוע ובלוי
אוכל.

מלך גאו-קונג הופתע מאוד ושאל "מדוע
איןך אוכל? האם בגלל שלא קיימי את